

[Arbejds- og Socialministeren.]

han omtalte, havde handlet i Strid med en Dom af 1931. I denne Henseende henhører hans Klage under Indenrigsministeren, som han ogsaa i Slutningen af sin Tale henvendte sig til.

Det ærede Medlem Hr. Bouet omtalte det af en Række Funktionærorganisationer til Socialministeriet i 1939 indgivne Andragende om Forhøjelse af den Indtægt, man kan have ved Siden af Aldersrenten og om forbedrede Aldersrenteforhold for pensionerede Funktionærer. Det er rigtigt, at vi fik et saadant Andragende paa et Tidspunkt, da der var Tale om at udbygge Aldersrenteordningen. Spørgsmaalet om denne Udbygning blev henvist til nærmere Overvejelse i det staaende Udvalg angaaende Socialreformen. Krigens Udbrud satte imidlertid ganske naturligt en foreløbig Stopper for Tanker af denne Art. Den stedfundne Prisstigning og den deraf følgende Opregulering af Renten har imidlertid medført, som det ærede Medlem ogsaa fremhæver, at der nu kan have en endda ret betydelig Indtægt, forinden Renten helt bortfalder.

Det ærede Medlem har endvidere ønsket en Forhøjelse af det Beløb paa 200 Kr., fra hvilket der i Henhold til Bestemmelsen i Folkeforsikringslovens § 41, Stk. 3, Nr. 4, vil være at se bort ved Aldersrentens Beregning, for saa vidt Beløbet hidrører fra Pension, Legat eller Livrente. Ogsaa her maa jeg henvise til, at det fradragsfri Beløb efterhaanden er kommet meget højt op. Eksempelvis kan et 60-aarigt Ægtepar i København, der faar tillagt Aldersrente ved det fyldte 60de Aar, i Øjeblikket oppebære en Indtægt paa 670 Kr., uden at dette medfører Fradrag i Renten. Saafremt et saadant Ægtepars Indtægt hidrører fra Pension, vil det altsaa kunne oppebære en samlet Indtægt af i alt 870 Kr., uden at der overhovedet foretages Fradrag i Renten, og først naar Pensionen andrager i alt 2 560 Kr. falder Renten helt bort.

Det maa ogsaa her tages i Betragtning, at det offentlige Udgifter til Aldersrente efterhaanden er meget højt oppe. Ifølge Statistiske Efterretninger for 15. November 1941 andrager disse Udgifter i Finansaaret 1939—40 over 127 Mill. Kr. Jeg kan ogsaa i denne Forbindelse anføre, at der fra det Partis Side, som det ærede Medlem tilhører, er ytret nogen Betænkelighed ved den stærke Stigning i Renten og de fradragsfri Beløb.

Hvad endelig det ærede Medlems Bemærkninger om Formuetillæg angaar, er jeg ganske enig i, at man ikke maa straffe

Sparsommelighed, men jeg maa her fremhæve, at en Aldersrentenyder i Øjeblikket kan have en forholdsvis betydelig Formue, uden at dette medfører nogen betydelig Nedgang i Renten. Et Ægtepar i København med en Tilgangsalder af 60 Aar og med en Formue paa 10 000 Kr. vil saaledes, hvis denne Formue giver en Indtægt paa 400 Kr., faa tillagt en Aldersrente paa 120 Kr. 75 Øre maanedlig. Uden nogen Indtægt ved Siden af vil denne andrage 136 Kr. 75 Øre. Den skete Nedsættelse af Aldersrenten med en Formue paa 10 000 Kr. andrager saaledes kun 16 Kr. maanedlig.

Naar man i et vist Omfang nedsætter Aldersrenten for Rentenydere, der har Formue, skyldes dette bl. a., at den paa-gældende Rentenyder vil kunne omsætte sin Formue til Livrente og derigennem aflaste det offentlige Udgifter, og tillige, at der ikke er større Grund til i for stor Udstrækning at beskytte Arvingerne paa det offentlige Bekostning. Forhøjelsen af de fradragsfri Beløb har imidlertid ogsaa paa dette Omraade medført, at der for Tiden kan have en betydelig Spareskilling, uden at Aldersrenten falder bort. Jeg er dog villig til at underkaste de af det ærede Medlem omtalte Forhold en nærmere Undersøgelse, men jeg kan under de nuværende Omstændigheder ikke udtale mig om Resultatet af en saadan Undersøgelse.

Det ærede Medlem Hr. Th. M. Andersen var inde paa Spørgsmaalet om Læringleven og henstillede til mig at tage Læringleven op til Revision. Jeg vil gerne hertil sige, at det ærede Medlem ikke skal frygte, at jeg uden videre forholder mig passiv over for den Kritik, der som bekendt i den senere Tid fra forskellig Side — navnlig fra en Del af de enkelte Haandværksorganisationers Side og fra en Del af Pressen — er rejst imod Læringleven.

Forudsætningen for, at der overhovedet kan være Spørgsmaal om at skride til en Revision, maa dog i alt Fald være, at der forinden foretages en nærmere Undersøgelse af, om der er noget Holdepunkt for den fremsatte Kritik, der i øvrigt oftest har været holdt i meget vage og almindelige Vendinger. Der er da ogsaa paa min Foranledning blevet iværksat en nærmere Undersøgelse paa statistisk Grundlag af Aarsagerne til den Nedgang i den aarlige Tilgang af Lærlinge, der er sket siden 1935—36, og som altsaa, i Parentes bemærket, har taget sin Begyndelse, inden den nye Læringlev traadte i Kraft den 1. Oktober 1937. En foreløbig Redegørelse for Resultaterne af denne Undersøgelse vil antagelig